

แบบฟอร์มการนำเสนองานแปลข่าวรอบโลก

วันที่ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ผู้ปฏิบัติงาน นายธนุคม นำรุ่งผล
ตำแหน่ง นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงาน ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาข่าวของประเทศ.....สหรัฐอเมริกา..... (หมวดการเมือง)

ชื่อหัวข้อข่าว ..ออกไปต่อสู้กันนอกรัฐสภา

วารสารดิอีโคโนมิสต์

เล็กซิงตัน

“ออกไปต่อสู้กันนอกรัฐสภา”

การที่ประธานาธิบดีเรียกร้องความเห็นใจจากประชาชนชาวอเมริกันจะสามารถช่วยแก้ไขภาวะชะงักงันทางการเมืองที่กรุงวอชิงตัน ดีซีได้หรือไม่

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เป็นที่น่าประหลาดใจ ที่บ่อยครั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้สำเร็จก็ต่อเมื่อสามารถใช้ผลประโยชน์ของผู้อื่นเพื่อชักจูงให้คล้อยตาม ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ต้องแบ่งปันอำนาจกับรัฐสภา ซึ่งเขาไม่สามารถแต่งตั้งหรือถอดถอนสมาชิกรัฐสภาได้ นอกจากนี้ยังดำรงตำแหน่งในระดับสูงของพรรคการเมืองที่เขาไม่สามารถควบคุมได้ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ จึงเป็นทั้งผู้บัญชาการสูงสุดของการเจรจาต่อรอง และผู้นำฝ่ายบริหารในเวลาเดียวกัน จริงอยู่ที่ประธานาธิบดีมีอำนาจทางการตามรัฐธรรมนูญมากมาย อาทิ อำนาจในการแต่งตั้งคณะรัฐบาล และอำนาจในการยับยั้งร่างกฎหมาย เมื่อเสียงข้างมากในรัฐสภาอยู่ในมือของพรรคฝ่ายตรงข้าม ประธานาธิบดีสามารถนำประเด็นที่เป็นข้อถกเถียงไปให้สาธารณชนเป็นผู้ตัดสิน และรอฟังผลประชานิยาม แต่กระนั้นการใช้ตำแหน่งประธานาธิบดีที่มีความได้เปรียบในการชักจูงโน้มน้าวประชาชน^๑ ก็มีข้อจำกัด ตำแหน่งประธานาธิบดีจึงมีไว้สำหรับการชักจูงโน้มน้าวประชาชนมากกว่าจะใช้ในการออกคำสั่งดังที่นายแฮรี ทรูแมน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้เคยปรารถนาถึงภารกิจดังกล่าวของประธานาธิบดีไว้อย่างน่าหดหู่ว่า “ข้าพเจ้านั่งอยู่ ณ ทำเนียบขาวตลอดทั้งวันเพื่อพยายามจะโน้มน้าวให้ประชาชนทำในสิ่งที่พวกเขาควรจะมีเหตุผลมากพอที่จะลงมือทำเองโดยที่ไม่ต้องอาศัยการโน้มน้าวจากข้าพเจ้า”

ประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนที่สองจากพรรคเดโมแครตที่สามารถคว้าชัยชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่สองได้สำเร็จนับตั้งแต่ประธานาธิบดีแฮรี ทรูแมน ดูเหมือนจะมองบทบาทของประธานาธิบดีในทำนองเดียวกัน การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่สองของนายโอบามาวางอยู่บนเดิมพันอันใหญ่หลวงในการโน้มน้าวใจสมาชิกรัฐสภาพรรครีพับลิกัน (บางคน) ให้เห็นคล้อยตามว่าผลประโยชน์ของพรรครีพับลิกันขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือนายโอบามาบริหารประเทศ หลังจากพรรครีพับลิกันได้ขัดขวางการทำงานของประธานาธิบดีมาเป็นเวลาหลายปี

^๑ “bully pulpit” เป็นคำที่ นายอีโอดอร์ รูสเวลต์ ประธานาธิบดี คนที่ ๒๖ ของสหรัฐฯ เป็นผู้คิดค้นขึ้นเป็นคนแรก เขากล่าวว่าทำเนียบขาวเป็นเสมือน “ธรรมาสถที่ยอดเยี่ยม” ซึ่งหมายถึงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นตำแหน่งที่มีความได้เปรียบในการเปิดโอกาสให้ผู้นำประเทศได้นำเสนอหรือแสดงความคิดเห็น และมีประชาชนทั่วประเทศรับฟัง โดยประธานาธิบดีสามารถใช้ประโยชน์จากตำแหน่งผู้นำประเทศในการชักจูงโน้มน้าวเพื่อแสวงหาการสนับสนุนจากสาธารณชนในประเด็นต่างๆ ได้

ประธานาธิบดีโอบามาได้กล่าวอ้างถึงประเด็นต่างๆ ที่พรรคทั้งสองน่าจะสามารถเจรจาตกลงกันได้ แม้ว่าผลอาจจะไม่สวยงามนัก ประเด็นหนึ่งคือข้อตกลงในเรื่องการลดงบประมาณ ซึ่งจะต้องมีการปรับลดรายจ่ายของรัฐ แต่จะมีการเก็บภาษีคนรวยเพิ่มขึ้น อีกประเด็นหนึ่งคือการลงทุนด้านโครงสร้างสาธารณะ หลังจากนายमितต์ รอมนีย์พยายามหาเสียงกับกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเชื้อสายลาติน นายโอบามาได้โต้แย้งว่าพรรครีพับลิกันมี “ผลประโยชน์แฝงลึก” ในการเสนอนโยบายปฏิรูประบบตรวจคนเข้าเมือง

ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา บรรดาที่ปรึกษาของนายโอบามาได้แย้งว่าความผิดพลาดใหญ่หลวงในช่วงการทำหน้าที่ประธานาธิบดีสมัยแรกของนายโอบามาคือความพยายามในการเจรจาดำเนินการกับสมาชิกรัฐสภาพรรครีพับลิกันอย่างลับๆ สมาชิกรัฐสภาพรรคเดโมแครตเสนอแนะว่าเป้าหมายในสมัยที่สองของนายโอบามาควรจะไปยังประเด็นที่แบ่งแยกสมาชิกรัฐสภาที่พิถีพิถันสายกลางออกจากสมาชิกรัฐสภาสายเหยี่ยว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นายโอบามาจะต้องออกไปขับเคลื่อนการเมืองนอกกรุงวอชิงตัน ดีซี เพื่อขอความสนับสนุนจากประชาชน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ตลอดจนกลุ่มผลักดันทางการเมือง และผู้นำภาคธุรกิจ จนกว่ามติมหาชนจะทำให้พรรคคู่แข่งตาสว่าง

การเร่งใช้ตำแหน่งประธานาธิบดีที่มีความได้เปรียบในการชักจูงโน้มน้าวประชาชนได้เริ่มขึ้นทันทีในคืนวันเลือกตั้งประธานาธิบดี โดยนายโอบามาได้กล่าวกับประชาชนผู้สนับสนุนว่าหน้าที่ของพลเมืองอเมริกันไม่ได้จบลงที่การออกเสียงเลือกตั้ง ภายหลังจากนั้นสามวันนายโอบามาได้กล่าวปราศรัย ณ ทำเนียบขาวโดยมีประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจากหลากหลายเชื้อชาติและอายุยืนประกอบเป็นฉากหลัง ซึ่งดูคล้ายกับกิจกรรมการณรงค์หาเสียง โดยนายโอบามาได้ประกาศว่าชาวอเมริกันส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐสภาบรรลุข้อตกลงด้านการคลังและหลีกเลี่ยงวิกฤตด้านงบประมาณในช่วงปลายปีนี้ นายโอบามากล่าวพร้อมกับแกว่งปากกาที่เขาจะใช้ในการลงนาม ในข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งเน้นย้ำว่าประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้กล่าวอย่างเสียงดังฟังชัดว่าพวกเขาจะไม่อดทนต่อการทำหน้าที่บกพร่องของนักการเมือง บรรดาผู้ช่วยของนายโอบามา กล่าวสรุปว่าเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพที่นายโอบามาใช้ในการณรงค์หาเสียงในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังคงไม่ได้หมดหน้าที่ และยังคงอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน เมื่อกลุ่มฐานเสียงรากหญ้าของเขาต้องการเรียกใช้ กลุ่มผู้นำสหภาพแรงงานซึ่งได้พบปะกับประธานาธิบดีในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ให้คำมั่นว่าพวกเขาพร้อมเสมอที่จะระดมสรรพกำลัง

การใช้ตำแหน่งประธานาธิบดีที่มีความได้เปรียบในการชักจูงโน้มน้าวประชาชนสามารถใช้ได้ผลจริง การวิงวอนของประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกนต่อประชาชนผ่านการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ได้ผลักดันให้รัฐสภาซึ่งพรรคเดโมแครตครองเสียงข้างมากยอมร่วมตกลงในเรื่องการปรับลดภาษีครั้งประวัติศาสตร์ ประธานาธิบดีเรแกนได้วิงวอนให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงให้ใช้โทรเลขและโทรศัพท์กดตันสมาชิกรัฐสภาด้วย และได้กล่าวกับผู้ช่วยคนสนิทว่า “หากคุณไม่สามารถทำให้พวกเขา (สมาชิกรัฐสภา) คล้อยตามด้วยเหตุผลได้ ก็ต้องให้พวกเขาพบกับความกดดัน” เมื่อกว่าสิบปีก่อน มติมหาชนได้ช่วยประธานาธิบดี บิล คลินตันให้สามารถรักษาดุลด้านงบประมาณโดยมีพรรครีพับลิกันให้การสนับสนุน เมื่อพรรครีพับลิกันตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบหลังจากนายคลินตันได้เกลี้ยกล่อมให้ประชาชนเชื่อได้สำเร็จว่าสมาชิกรัฐสภาพรรครีพับลิกันกระทำการเกินเหตุด้วยการขัดขวางการผ่านงบประมาณจนเป็นเหตุให้การทำงานของรัฐบาลกลางต้องชะงักงัน ในช่วงต้นสมัยการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของนายคลินตัน

แต่กระนั้นความล้มเหลวก็ยังมีไม่น้อยเช่นกัน หลังจากการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของนายคลินตันต้องมัวหมองลงด้วยข่าวอื้อฉาวต่างๆ และเพลิงพล้ำด้วยการชูการปฏิรูประบบประกันสุขภาพที่ไม่ประสบความสำเร็จ นายคลินตันถูกเหยียดหยามจากการที่เขาเลือกที่จะนำเสนอแนบนโยบายเล็กๆ ที่ไม่สลักสำคัญ เช่น นโยบายเครื่องแบบนักเรียนและการกำหนดเวลาออกนอกบ้านในยามวิกาลของวัยรุ่น ในทางตรงกันข้าม ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช เริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ประธานาธิบดีสมัยที่สองของเขาด้วยการนำเสนอแนบนโยบายแปรรูประบบประกันสังคมบางส่วนให้กับเอกชนซึ่งนับว่าเป็นการตั้งเป้าหมายไว้สูงมากเกินตัว

นายริชาร์ด นอสตาตต์ นักวิชาการที่คร่ำหวอดเกี่ยวกับการใช้อำนาจของประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ใช้เวลาหลายปีในการขบคิดว่ามีเงื่อนไขอะไรบ้างที่ประธานาธิบดีจะต้องบรรลุ เพื่อให้การใช้ตำแหน่งประธานาธิบดีในการชักจูงโน้มน้าวประชาชนประสบผลสำเร็จ เงื่อนไขดังกล่าวมีอยู่หลายประการ ได้แก่ นโยบายที่เป็นประเด็นถกเถียงจะต้องเป็นคุณต่อประธานาธิบดี หากเขาลงมาใช้อำนาจในการแทรกแซงด้วยตนเอง สมาชิกวุฒิสภาจะต้องเชื่อว่าประธานาธิบดีได้ประเมินอย่างถูกต้องแล้วว่า กลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีมองนโยบายอย่างไร และกลุ่มผู้สนับสนุนสมาชิกวุฒิสภา (รีพับลิกัน) จะมองสมาชิกวุฒิสภาอย่างไรหากหันไปสนับสนุนประธานาธิบดี ประการสุดท้าย มีคำอยู่คำหนึ่งที่เรียกว่า “บททดสอบของแมคเคียเวลลี”^๒ กล่าวคือ กลุ่มคนที่แวดล้อมประธานาธิบดีจะเชื่อมั่นหรือไม่ว่าประธานาธิบดีมีทักษะทางการเมืองสูงพอ รวมถึงมีความความเฉียบขาดพอที่จะให้คุณและให้โทษแก่สมาชิกวุฒิสภาได้หรือไม่ หากประธานาธิบดีไม่สามารถบรรลุเงื่อนไขดังกล่าวได้ อาจเกิดหายนะตามมาได้ นั่นคือ ประชาชนจะไม่ยอมทำตามความประสงค์ของประธานาธิบดี

ประธานาธิบดี ธีโอดอร์ รูสเวลต์ รู้ดีว่าทำอะไรจึงจะได้ผล

หากวิเคราะห์จากข้อกำหนดข้างต้นแล้ว หนทางของนายโอบามาจะตีบตัน นายโอบามาเข้าใจถูกต้องแล้วว่าประชาชนชาวอเมริกันส่วนใหญ่เบื่อหน่ายการทะเลาะเบาะแว้งของนักการเมืองที่กรุงวอชิงตัน ดีซี แต่เท่านั้นยังไม่เพียงพอ เป็นเรื่องง่ายที่ประชาชนจะมีศรัทธาเกี่ยวกับการรอมชอมระหว่างสองพรรค แต่เป็นเรื่องยากกว่าที่ประชาชนจะเห็นพ้องตรงกันเกี่ยวกับประเด็นคำถามในบางเรื่อง เช่น รัฐควรจะแบกรับภาระหนักมากน้อยเพียงใด และจะต้องใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายมากเพียงใดในการแบกรับภาระของรัฐ ประชาชนในประเทศสหรัฐฯ มีความเห็นที่แบ่งแยกออกเป็นสองฝ่ายเกือบจะเท่าๆ กันในหลายประเด็น

คงจะไม่ใช้เรื่องสลักสำคัญเท่าไรหากประชาชนครึ่งประเทศที่สนับสนุนนายโอบามาจะเชิดชูเขา (ซึ่งแน่นอนว่าอาจจะทำให้พรรครีพับลิกันประหวั่น) การออกมาวิงวอนต่อประชาชนจะเป็นคุณต่อนายโอบามาต่อเมื่อ การกระทำดังกล่าวทำให้พรรครีพับลิกันเกิดความกลัวที่จะสูญเสียความนิยมในหมู่ผู้มีสิทธิออกเสียงสายกลางและอิสระในจำนวนมากพอที่จะส่งผลให้จำนวนที่นั่งในรัฐสภาของพรรคต้องสั้นคลอน โดยเริ่มจากการเลือกตั้งในช่วงกลางสมัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ เกมการเมืองของสหรัฐฯ ขณะนี้คือการชูประเด็นที่พรรคตนเองจะมีความได้เปรียบโดยได้รับเสียงข้างมากสนับสนุน แต่ประเด็นที่ว่ามีอยู่น้อยมากในประเทศที่ประชาชนมีความเห็นที่แตกต่างกันครึ่งต่อครึ่ง เมื่อนั้นเองที่ผลประโยชน์เฉพาะของพรรครีพับลิกันจะเริ่มเข้ามาบีบบทบาท

นายโอบามา คิดว่าการผลักดันให้คนรวยต้องแบกรับภาระมากขึ้นเป็นประเด็นต้องให้ความสำคัญ นายโอบามา อาจจะเข้าใจถูกต้อง เพราะในความจริงแล้วบุคคลระดับสูงในพรรครีพับลิกันบางคนกำลังเอนเอียงไปในทิศทางที่พร้อมที่จะยอมรับงบประมาณรายได้ชุดใหม่ที่มาจากรากภาษีอากร トラบเท่าที่ยังไม่มีการปรับขึ้นอัตราภาษี นโยบายตรวจคนเข้าเมืองก็อาจจะเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่พร้อมจะบานปลายไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายเดิมที่ พรรคทั้งสองได้กำหนดไว้

^๒ บททดสอบของแมคเคียเวลลี (Machiavelli Test) คือบททดสอบว่านักการเมืองมีทักษะทางการเมืองตามหลักแนวคิดทางการเมืองของ นิกโกโล แมคเคียเวลลี นักปรัชญาการเมืองและนักการทูตชาวอิตาลีในสมัยศตวรรษที่ ๑๖ กล่าวคือนักการเมืองที่เก่งกาจในมุมมองของแมคเคียเวลลีคือนักการเมืองที่ยึดผลประโยชน์ทางการเมืองของตนอยู่เหนือหลักศีลธรรม และพร้อมที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยมและกลอุบายทางการเมืองกับคู่ต่อสู้ โดยไม่ยึดติดกับหลักจริยธรรม เพื่อรักษาอำนาจทางการเมืองของตน

จากนี้ไปก็เหลือแต่การรอดูบททดสอบของแมคเคย์เวลลี ในสมัยแรกของการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีนายโอบามา ดูจะพึงพอใจกับพันธมิตรในรัฐสภา และไม่ทุกข์ร้อนใดๆ กับฝ่ายตรงข้ามในรัฐสภา ถึงเวลาแล้วที่ภาวะดังกล่าวที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง นายโอบามาจะต้องฝ่าฟันปัญหาในกรุงวอชิงตัน ดีซี ให้สำเร็จด้วยเช่นกัน โดยสัญญาณ นายโอบามาอาจจะต้องการลอยตัวมากกว่า แต่การทำเช่นนั้นอาจจะไม่ตอบสนองผลประโยชน์ของนายโอบามากก็เป็นได้

ที่มาของข่าว

<http://www.economist.com/news/united-states/21566660-can-presidential-appeals-american-public-break-washington-gridlock-taking-fight>

ผู้ตรวจทาน นางสาวสิรินดา จันทรักษ์ ตำแหน่ง นักวิเคราะห์สัมพันธชำนาญการพิเศษ